

Pálení čarodějnic 2009

[Foto Donny](#)

[Foto Martin Michal](#)

[Foto Petr](#)

Datum	30. dubna 2009	
Pořádal	Lucius	Brno - Slatina
Zúčastnili se	Donny	Vystupující, zvučící a fotící
	Kalif	Vystupující
	Doupina	Moderující
	Kost'a P.	Vystupující
	Worlík	Vystupující
	Jiřík	Vystupující
	Kost'a J.	Vystupující
	Honza V.	Vystupující
	Verča	Vystupující
	Martin Michal	Vystupující
	Jákob	Vystupující
	Obi-Wan	Vystupující
	Prochy	Vystupující
	Bílý Ďábel	Moderující
	Janek	Vystupující
	Anička	Vystupující
	Zdenál	Vystupující
	Neptun	Vystupující
	Flame	Vystupující
	Lenka	Vystupující
	Lukáš zvěd	Přihlížející
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Středa 29. dubna 2009

Tak stejně jako loni a předloni, jsme se opět rozhodli uspořádat u nás ve Slatině tradiční pálení čarodějnic a opět, jako předešlé roky jsme na to měli vyhrazené tři dny. Pokud se nebudu bavit o několika málo jedincích, kteří této akci dali o několik těch dnů navíc, nepočítaje probdění noci a nervů. Sešli jsme se již ve středu kolem druhé hodiny, abychom připravili prostor pro hranici, kde měla být samotná čarodějnice upálená, a abychom samotnou hranici pak postavili. Stavbu hranice si vzal na starost Worlík, zatímco já jsem sedl s Kráterem do auta a následně pak objížděl nedaleké podniky a sháněl staré palety na samotnou konstrukci hranice. Ještě že

Kráter má hafo známých a je to taková „ukecaná držka“ (to myslím opravdu v dobrém!). Do hodiny jsme byli zpět i s obrovským, co se vešlo do vozíku, nákladem starých palet. Kostěny s Doupinou pak měly na starost výrobu čarodějnice. Ostatní, tak v průběhu dne, stavěli stany a vůbec připravovali naše zázemí. Navečer jsme si pak poseděli u ohníčku, a aby nám nebyla zima, jsme se zahřívali svařákem a medovinou. Kolem půlnoci jsme to rozpustili, abychom byli na následující den fit a šli jsme konečně spát. Většina se vydala domů, ale já s Jiříkem a Verčou jsme zůstali, abychom to všechno ohlídlali.

Čtvrtek 30. dubna 2009

Druhý den jsme vstali kolem osmé a rychle jsme se nasnídali, protože bylo před námi docela dost práce. Já jsem ještě sjel pro Kostěny ke mně domů a po cestě jsem pak byl nucen vyzvednout nějaké sponzorské dary a hlavně peníze, abych mohl zaplatit záchody, které měly dojet kolem deváté hodiny. Samozřejmě dojeli opět o něco dříve a já samozřejmě opět nestíhal.

V průběhu dopoledne se pak na místo trousili jednotlivě naši členové, ačkoliv sraz byl vyhlášen na devátou ráno. V tu dobu tam ale byl pouze Jiřík s Verčou, kteří na místě spali. V deset pak dojel Peetr, naložil lidi do auta a jeli do školky, pro lavice a stoly. Fyzicky nejnamáhavější aktivita mohla tedy začít. Já pak ještě narychlo odjel vrátit vozík a spěchal jsem zpět na Černozemní, abych mohl řešit příjíždějící stánkaře, úklid zemědělských strojů, kapelu a vůbec vše, co bylo v danou chvíli potřeba.

Kolem druhé pak dojel zvukař a začal si chystat aparaturu. Napíchlí jsme jej na naši elektrosoustavu, o kterou se celý den výborně staral Zdeněk s Kráterem, a začali jsme se chystat uvítat konečně první návštěvníky naší akce. Ty jsme pak konečně uvítali chvíli před čtvrtou hodinou.

Moderátorem celé akce jsme letos, stejně jako loni, určili opět Doupinu a jejím pomocníkem se stal (oproti loňsku, kdy jím byl Čert) Bílý Dábel.

Program byl opět hodně podobný jako loňský a předloňský, s malými úpravami. Poučili jsme se trochu z našich starých chyb a snažili jsme se jej udělat pro návštěvníky co nejvíce zajímavý. Odpoledne mělo být opět určeno především pro děti, diskotéka, soutěže apod. Bohužel, počasí nám trochu nepřálo a asi půl hodiny po vypuknutí akce se dalo do deště. To nám bohužel hodně lidí vyhnalo. Naštěstí Doupina s Pavlínou nelenily a natáhly děti pod altán, kde pro ně dál pořádaly další soutěže a hry. Naštěstí se počasí asi za hodinu umoudřilo, přestalo lít a kolem šesté to opět na hřišti vypadalo, jako by se žádná průtrž mračen nekonala.

Na sedmou pak bylo naplánováno naše šermířské představení, asi třinácti minutový kus, doprovázený hudbou o tom, jak jedna skupinka, kladných jedinců, je přepadena druhou skupinkou, záporných jedinců, večer, kdesi uprostřed temného lesa. Scénář pocházel z Neptunovy hlavy a hlavních rolí se výborně zhostili Bílý Dábel, jako kladný hrdina, a Prochy Lamač, jako záporný hrdina. Mrtvou královnu si zahrála Doupina.

Po představení jsme si chvíli odpočali, já se převlékl za mnicha a šel jsem vyhlásit hon na čarodějnici. Na tento povel se naši lidé ve zbroji vrhli mezi diváky a hledali tu pravou. Většina dětí před nimi utekla, ta co to nestihla, se zase rozplakala. Nakonec asi po pětiminutovém honu byla předvedena přede mne a Doupinu Malá Kost'a. Měla jakési výmluvy, že za nic nemůže, na hranici nechtěla, ale nakonec musela. Odsoudil jsem jí tedy za všechny neduhy dnešního

světa, co jsem si jen vzpomněl a předal jsem ji světské spravedlnosti. Asi o pět minut později již byla hranice cele v plamenech.

Kolem osmé se pak rozehrála kapela Santa Fé a v pauzách pak byla prokládaná soutěžími pro dospělé, které mistrně moderovali Doupina s Bílým Dáblem. O půlnoci skončila hudební produkce a s diváky jsme se rozloučili vystoupením bratrů Peckoslavů, kteří si zaplivali trochu ohně. Tím vlastně celou akci „Pálení čarodějnic“ ukončili. Jenom pár návštěvníku ještě chvíli pobýlo, ale ty byli záhy vyhnáni deštěm, který se najednou spustil z nebe. Kolem jedné jsme již zůstali na Černozemní my a stánkaři, co se postupně balili domů.

Pátek 1. května 2009

Ráno jsme vstali kolem deváté hodiny, rychle jsme něco zhlkli a pustili se do úklidu. Kolem desáté pak dojel Peetr a mohly se začít uklízet stoly a židle. No, bylo toho docela hodně co dělat, byli jsme utahaní a bylo nás docela málo, takže nebylo divu, že sem tam někomu ujely nervy. Mne osobně dostával nehynoucí optimismus Jákobův (fakt jsem myslel, že ho zabiju). Ale ať se dělo, co dělo, nakonec jsme se všichni dočkali konce a já jsem konečně mohl prohlásit akci za skončenou, když jsem jako poslední s Velkou Kost'ou, kolem páté odpolední opouštěl hřiště na Černozemní ulici.

klf